

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010577
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813010577.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému S. E., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. decembra 2013, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/167/2013 zo dňa 07. októbra 2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný S. E., nar. XX.XX.XXXX v G., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava

o d s u d z u j e

podľa § 189 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný S. E. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že 12. mája 2013 v čase okolo 01.00 hod. v Bojniciach, okres Prievidza, v areáli Kúpeľov Bojnice pri Liečebnom dome SLÁVIA, pod vplyvom alkoholu najskôr zvýšeným hlasom nalieval na svoju bývalú priateľku poškodenú X. L., aby išla k nemu na noc spať, pričom keď odmietla, tak ju chytil za ruky v oblasti zápästia a prstov, ktoré jej silno stláčal, svojou hlavou - čelom ju udrel do čela jej hlavy, poškodená sa bránila krikom o pomoc, po čom jej vulgárne nadával a opakovane sa jej vyhrážal slovami: „Ak so mnou nepôjdeš, tak Ťa zabijem a kým zavolaš policajtov, tak Ti rozkopem hlavu, že zdochneš“, pričom jeho agresivita sa stupňovala, od konania upustil až keď bol okriknutý svedkom G. S., ktorý zavolať hliadku polície, naďalej však nalieval na poškodenú so slovami: „Pod' so mnou, ja Ťa milujem, ja Ťa chcem, ak so mnou nepôjdeš, tak Ťa zabijem“, čo u poškodenej vzbudilo obavu o jej život a zdravie, pričom pri incidente jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali sťaženie obvyklého spôsobu života.

Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 39 ods. 1, § 51 ods. 1 Tr.zák. k trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, výkon ktorého trestu

bol obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., § 51 ods. 2 Tr.zák. podmienične odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr.zák. súd mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej X. L. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodenej počas plynutia skúšobnej doby.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, čo do výroku o treste a následne písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že okresný súd nesprávne pri ukladaní trestu u obžalovaného použil aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú sadzbu, keď tomuto uložil trest odňatia slobody, ktorý mu podmienične odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom a za uloženia povinnosti, spočívajúcej v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 m a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodenej počas skúšobnej doby. Nesprávne sa vysporiadal s tak závažnou skutočnosťou, ako bolo predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, kedy mu bol pre trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, 2 Tr.zák. účinného do 31.12.2005, pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Tr.zák. účinného do 31.12.2005 a trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr.zák. účinného do 31.12.2005 uložený nepodmieničný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 3 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny, ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť voči bývalej manželke. Ani vtedy sa nevedel vysporiadať s problémami, pričom v súčasnosti sa dopustil podobného trestného činu, dokonca závažnejšieho (vydieranie) spáchaného opäť voči družke, teda blízkej osobe. Doba, ktorú strávil vo väzbe, nebol správnym argumentom súdu, že väzba bola postačujúca na jeho nápravu v tom zmysle, že nepodmieničný trest odňatia slobody už nie je potrebný, keď okresný súd v rozhodnutí o väzbe konštatoval dôvodnosť väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr.por., že obžalovaný v prípade prepustenia by mohol pokračovať v tejto trestnej činnosti. Neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu, a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil nepodmieničný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby ustanovenej § 189 ods. 2 Tr.zák. a na výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora. Poukázala na písomné dôvody odvolania. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží nepodmieničný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby so zradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Obhajca obžalovanému JUDr. Jozef Hurtiš na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné. V písomných dôvodoch vyjadrenia voči odvolaniu prokurátora poukázal na doznanie sa obžalovaného, ktorý urobil vyhlásenie o vine pred súdom, trestný čin oľutoval a zároveň poukázal na jeho osobné pomery, z ktorých dôvodov rozsudok okresného súdu považuje za správny a zákonný.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 ods. 1 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, nevychádzal dôsledne zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., ktorý by sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Uložený trest krajský súd, vyhodnotiac odvolacie námietky okresného prokurátora, považoval za nezákonný, čiastočne ako na to poukázal

okresný prokurátor. Na rozdiel od dôvodov uvádzaných v odvolaní okresného prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že síce, vzhľadom na recidívu v spáchaní obdobnej trestnej činnosti, vzhľadom k spáchaniu súčasného skutku, ako ho ustálil okresný súd s prihliadnutím i na násilnicke správanie sa obžalovaného voči poškodenej X. L. i pred dňom 12.05.2013, ako o tom poškodená vypovedá, nie je dostatočným uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu za uloženia probačného dohľadu s príkazom nepríbližiť sa k poškodenej a k jej obydlíu počas skúšobnej doby a že tento trest nemôže splniť svoj účel, ako to má na mysli § 34 ods. 1 Tr.zák. Na druhej strane však krajský súd dospel k záveru, že uložený trest v rozpätí zákonnej trestnej sadzby, vzťahujúcej sa k ustanoveniu § 189 ods. 2 Tr.zák. (vydieranie), ktorá je 4 až 10 rokov, by bol pre obžalovaného neprimerane prísny a je možné u obžalovaného použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu práve vzhľadom na jeho pomery, jeho postoj k spáchanému trestnému činu.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd napadnutý rozsudok v celom výroku o treste zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému S. E. uložil podľa § 189 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Tento trest vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnuť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na výkon uloženého trestu, nakoľko bol v posledných 10-tich vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.